

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/168/2019
Identifikačné číslo spisu: 5315204288
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5315204288.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a členiek senátu JUDr. Viery Petrikovej a JUDr. Márie Trubanovej, PhD., v spore žalobcov 1/ O. P., bývajúceho v M., 2/ E. R., bývajúceho v M., obaja právne zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Halagan, s.r.o., so sídlom v Žiline, Framborská 253/21, proti žalovaným 1/ Z. H., bývajúcemu v M., 2/ Roľníckemu družstvu Čierne - Svrčinovec, so sídlom v Čadci, Horná č. 1632, zastúpenému Advokátskou kanceláriou M Kojtalová, s.r.o., so sídlom v Žiline, ul. Antona Bernoláka č. 51, 3/ Lesnému pozemkovému spoločenstvu Svrčinovec, so sídlom vo Svrčinovci, AB 200, zastúpenému JUDr. Katarínou Belešovou, MPH, bývajúcou vo Svrčinovci č. 778, 4/ O. P., bývajúcemu v ČO., 5/ O. Q., bývajúcemu vo J., 6/ Združeniu poľovníckych spoločností Čierne - Svrčinovec, so sídlom vo Svrčinovci č. 778, žalovaní 1/, 4/, 5/ a 6/ zastúpení Mgr. Martinom Štoffom, advokátom, so sídlom v Banskej Bystrici, Stoličková č. 4, o určenie neplatnosti uznesení zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru Čierne - Svrčinovec, vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10 C 97/2015, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 31. januára 2019 sp. zn. 9 Co 181/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a .

Žalovaní majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobcovia sa žalobou podanou na Okresnom súde Čadca (ďalej ako „súd prvej inštancie“) domáhali určenia, že uznesenie č. 1, uznesenie č. 2, uznesenie č. 3, uznesenie č. 4, uznesenie č. 5 a uznesenie č. 6 prijaté na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru Čierne - Svrčinovec, ktoré sa konalo dňa 24. februára 2015, a ktoré sú uvedené v notárskej zápisnici N 84/2015, NZ 6059/2015, Ncrls 6261/2015 sú neplatné a zároveň, že zmluva vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní podľa § 12 zákona č. 274/2009 o poľovníctve zo dňa 24. februára 2015 podpísaná splnomocnenými zástupcami spoločného poľovného revíru Čierne - Svrčinovec je neplatná.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom z 9. marca 2018 č. k. 10 C 97/2015-397 vo výroku I. rozhodol, že uznesenie č. 3, uznesenie č. 4, uznesenie č. 5 a uznesenie č. 6, prijaté na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru Čierne -Svrčinovec, ktoré sa konalo dňa 24. februára

2015, a ktoré sú uvedené v notárskej zápisnici N 84/2015, Nz 6059/2015, Nrcls 6261/2015 sú neplatné. Vo výroku II. rozhodol, že zmluva vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní podľa § 12 zákona č. 274/2009 o poľovníctve, zo dňa 24. februára 2015, podpísaná splnomocnenými zástupcami vlastníkov pozemkov patriacich do Spoločného poľovného revíru Čierne - Svrčinovec je neplatná. Vo výroku III. žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku IV. rozhodol, že žalovaní 1/ až 6/ sú povinní nahradiť žalobcom 1/ a 2/ trovy konania v rozsahu 71,43 % vo výške, ktorá bude po právoplatnosti vyčíslená uznesením vyššieho súdneho úradníka prvostupňového súdu. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že v súvislosti s uzneseniami č. 3, č. 4 a č. 5 vychádzal zo znenia zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve (ďalej ako „zákon o poľovníctve“) konkrétne z ustanovení § 12 a § 13 predmetného zákona, pričom jednoznačne dospel k záveru, že uvedené uznesenia sú neplatné a to z dôvodu, že sa na zhromaždení nezúčastnilo 100 % vlastníkov poľovných pozemkov, alebo ich splnomocnených zástupcov. Uviedol, že z notárskej zápisnice N 84/2015, Nz 6059/2015 Nrcls 6261/2015 jednoznačne vyplynulo, že dňa 24. februára 2015 sa zhromaždenia zúčastnilo 67,9 % vlastníkov (splnomocnených zástupcov) poľovných pozemkov, pričom na prijatie uznesenia sporných uznesení je v zmysle § 12 zákona o poľovníctve na prijatie uznesení potrebných 100 % vlastníkov poľovných pozemkov. Tu poukázal na novelu zákona o poľovníctve č. 115/2013 Z.z., ktorá, ako uviedol, jednoznačne presnejšie identifikovala zmluvu o užívaní poľovného revíru, v ktorom budú právo poľovníctva vykonávať všetci vlastníci sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie a tiež rozšírila obsah zmluvy tak, aby súčasťou zmluvy bola jasne prejavená vôľa všetkých vlastníkov poľovných pozemkov pri užívaní poľovného revíru prostredníctvom vlastníckmi založenej organizácie, resp. nimi samými. V tejto súvislosti doplnil, že aby mohli byť uznesenia platné, mali žalovaní postupovať podľa ustanovenia § 13 zákona o poľovníctve, pretože podľa § 12 zákona o poľovníctve - inštitút zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní je možné využiť vtedy, ak sa všetci vlastníci dohodnú, že tento poľovný revír budú užívať sami alebo si na tento účel založia poľovnícku organizáciu. K výroku, ktorým určil neplatnosť zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní podľa § 12 zákona o poľovníctve zo dňa 24. februára 2015 uviedol, že pokiaľ ide o zmluvu vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní, v čl. V predmetnej zmluvy je uvedené, že zmluva sa na základe dohody vlastníkov uzatvára na dobu 20 rokov odo dňa jej podpisu oprávnenými zástupcami. Konštatoval, že uvedené ustanovenie zmluvy je v rozpore s ustanovením § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve, ktorý výslovne upravuje, na akú dobu možno uzavrieť zmluvu a to v oblastiach s chovom malej a srnčej zveri na 10 rokov v oblastiach s chovom jelenej zveri na 15 rokov. Poznamenal, že zákon síce umožňuje uzavrieť zmluvu na dlhšiu dobu, avšak iba v prípade postupu podľa § 12 zákona o poľovníctve, teda ako bolo uvedené, v prípade, že sa na užívaní spoločného poľovného revíru dohodnú všetci vlastníci, resp. ich splnomocnení zástupcovia, nie len 67,9 % vlastníkov poľovných pozemkov ako deklarujú žalovaní v notárskych zápisniciach. Zmluvu vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní nepodpísali všetci vlastníci poľovných pozemkov. Podpísali ju splnomocnení zvolení na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov uznesením č. 5, ktorí však neboli zvolení všetkými vlastníckmi poľovných pozemkov, ale len nadpolovičnou väčšinou, čím sa tak uvedená zmluva stala nulitným právnym aktom. Na margo k uzneseniam č. 1 a č. 2 súd prvej inštancie uviedol, že zhromaždenie bolo zvolané v súlade so zákonom a uvedené uznesenia boli prijaté nadpolovičnou väčšinou vlastníkov poľovných pozemkov, čím na rozdiel od ostatných uznesení sú tieto platné, pretože nimi nebolo porušené ustanovenie § 12 zákona o poľovníctve a pokiaľ by žalovaní postupovali aj pri ostatných uzneseniach podľa § 13 zákona o poľovníctve, musel by žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Keďže však uznesenia č. 3, č. 4, č. 5 vychádzali z ustanovenia § 12 zákona o poľovníctve, na prijatie ktorých je potrebných 100 % hlasov vlastníkov poľovných pozemkov, resp. ich splnomocnených zástupcov, tak ako je uvedené, tieto uznesenia, na rozdiel od uznesení č. 1, a č. 2 sú neplatné.

3. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 31. januára 2019 sp. zn. 9 Co 181/2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a II. zmenil tak, že žalobu žalobcov zamietol, výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie ponechal nedotknutý a žalovaným priznal nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v celom rozsahu. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že o užívaní poľovného revíru, či už samotnými vlastníckmi spoločného poľovného revíru, alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho postúpení zmluvou,

rozhodujú vlastníci spoločného poľovného revíru na ich zhromaždení, ktoré je uznášaniaschopné, ak je prítomná najmenej ich nadpolovičná väčšina počítaná podľa podielu výmery poľovných pozemkov jednotlivých vlastníkov na výmere spoločného poľovného revíru a zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou počítanou z tejto výmery (§ 2 písm. s/, u/, w/, § 5 ods. 4, 7, § 11 ods. 1, 2 zákona o poľovníctve). Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu sp. zn. SR IV. ÚS 126/2012-14, ako aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 8 Sžo 230/2008, 2 Sžo 88/2009, 8 Sžo 409/2009, 8 Sžo 211/2010, 10 Sžo 58/2013), v zmysle ktorých sa spoločný poľovný revír posudzuje ako spoločná vec podľa ustanovenia § 139 Občianskeho zákonníka, a preto o jeho užívaní, ako aj zvolení splnomocnencov na uzavretie zmluvy o jeho užívaní, ako to vyplýva aj z vyššie citovanej zákonnej úpravy, rozhoduje nadpolovičná väčšina vlastníkov počítaná podľa podielu výmery poľovných pozemkov jednotlivých vlastníkov na výmere spoločného poľovného revíru tak, ako sa to zhodne udialo aj na zhromaždení vlastníkov spoločného poľovného revíru 24. februára 2015, čo bolo medzi stranami nesporné. Zároveň konštatoval, že na strane žalobcov neexistuje naliehavý právny záujem na určení neplatnosti napádaných uznesení okrem uvedeného aj z dôvodu, že ich postavenie sa nestalo neistým a nič sa na ňom nezmenilo, čo vyplynulo aj z výpovede žalobcu 1/, keďže ich právo poľovníctva ako vlastníkov poľovných pozemkov nebolo obmedzené, pretože im, ako aj ostatným vlastníkom poľovných pozemkov na základe uznesenia zhromaždenia, ako aj splnomocnenými zástupcami uzavretej zmluvy podľa § 12 zákona o poľovníctve zostalo zachované, k čomu by pri nimi požadovanom postúpení práva poľovníctva zmluvou o užívaní poľovného revíru Poľovníckemu združeniu Čierne nedošlo. Odvolací súd poznamenal, že zmluva nie je neplatná ani pre jej rozpor s § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve, keďže ju možno uzavrieť podľa druhu chovanej zveri len na dobu 10 alebo 15 rokov, pretože uvedené doby sú stanovené len pri uzatváraní zmluvy, ktorou by bolo užívanie poľovného revíru postúpené (§ 13 zákona o poľovníctve) a teda nie je užívaný samotnými vlastníkami, resp. prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie. Okrem iného sa žalovaný 6/ na uzatváraní predmetnej zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru ani na zhromaždení nezúčastnil, preto v spore nie je pasívne vecne legitimovaný a vzhľadom na predtým uvedené nie je neplatné ani uznesenie č. 6, keďže konanie iného následného zhromaždenia sa stalo bezpredmetným. V zmysle vyššie uvedeného odvolací súd rozhodnutie v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol. Nakoľko mali žalovaní vo veci plný úspech, odvolací súd im priznal trovy konania v celom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia (ďalej ako „dovolatelia“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovali z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v zmysle čoho položili dovolaciemu súdu otázku, ktorá ešte nebola najvyšším súdom riešená a bola podstatná pre rozhodnutie vo veci samej znejúcu tak, že: „či v prípade rozhodovania o výkone práva poľovníctva podľa § 12 zákona o poľovníctve má rozhodovať nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov, tak ako je to v prípade ustanovenia § 13 zákona o poľovníctve (postúpenie práva poľovníctva zmluvou o užívaní poľovníckej organizácii) alebo o užívaní majú rozhodnúť všetci vlastníci poľovných pozemkov (tak ako to má na mysli aj zákon č. 115/2013 Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon o poľovníctve). Poukázali na skutočnosť, že nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 126/2012-14, o ktorý sa oprel odvolací súd vo svojom odôvodnení, pojednáva o skutkovo a právne odlišnej veci. Prípade uvedený v náleze sa vzťahuje na hospodárenie s o spoločnou vecou podľa zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve platného do 1. septembra 2009 (ďalej ako „pôvodný zákon o poľovníctve“), pričom tento zákon poznal len jeden spôsob výkonu práva poľovníctva na rozdiel od súčasného zákona o poľovníctve, ktorý umožňuje vykonávať toto právo tromi spôsobmi. Uviedli, že podľa pôvodného zákona o poľovníctve o výkone práva poľovníctva rozhodoval správny orgán v správnom konaní a nie vlastníci poľovných pozemkov, okrem iného tento zákon nepojednával o delení poľovného revíru na časti, kým súčasný zákon o poľovníctve takéto delenie poľovného revíru zakazuje. Ďalej dôvodili, že užívať revír podľa § 12 zákona o poľovníctve je možné len vtedy, ak sa všetci vlastníci dohodnú, že tento poľovný revír budú užívať sami, alebo si na tento účel založia poľovnícku organizáciu. Členmi tejto poľovníckej organizácie teda musia byť všetci vlastníci poľovných pozemkov. Takáto dohoda musí byť v zmysle zákona o poľovníctve formalizovaná na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 zákona o poľovníctve. A v takomto prípade musia za takýto spôsob vykonávania práva poľovníctva hlasovať všetci vlastníci poľovných pozemkov, pretože všetci právo poľovníctva aj reálne realizovať chcú. V tejto súvislosti poukázali na to, že novelou zákona o poľovníctve zákonom č. 115/2013 Z.z. sa do ustanovenia § 12 vložilo slovo „celý“, čo znamená, že na všetkých poľovných pozemkoch bude môcť vlastník alebo

poľovnícka organizácia, ktorej je členom, vykonávať právo poľovníctva, a to za podmienok dohodnutých v zmluve, tak ako to predpokladá § 12 ods. 1 písm. e) zákona o poľovníctve. K názoru, že užívanie poľovného revíru podľa § 12 zákona o poľovníctve musia schváliť všetci vlastníci poľovných pozemkov, dospelo aj Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR. Na základe uvedeného dovolateľa uviedli, že prijaté uznesenia sú od začiatku nulitné právne akty, pretože nespĺňajú základnú podmienku jasného súhlasu 100 % vlastníkov poľovných pozemkov Čierne - Svrčinovec. Navrhli, aby Najvyšší súd SR ako dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdí, prípadne, aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. K dovolaniu s a vyjadril žalovaný 2/. Uviedol, že dovolatelia nepreukázali v odôvodnení svojho dovolania naplnenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Nestotožňuje sa s právnym výkladom dovolateľov k § 12 zákona o poľovníctve, z ktorého žiadnym spôsobom nevyplýva, že by o spôsobe užívania poľovného revíru mali podľa § 12 rozhodovať všetci vlastníci poľovných pozemkov. Má za to, že otázku uvedenú v dovolaní dovolateľmi nemožno považovať za otázku zásadného právneho významu, pretože túto otázku jednoznačne rieši § 11 s odkazom na § 5 zákona o poľovníctve. Navrhoval, aby dovolací súd dovolanie žalobcov odmietol, prípadne ako nedôvodné zamietol.

6. Žalovaní 1/, 4/, 5/ a 6/ k dovolaniu uviedli, že rozhodnutie odvolacieho súdu je správne tak po skutkovej ako aj právnej stránke, je dostatočne, presvedčivo a zrozumiteľne zdôvodnené, pričom dovolanie dovolateľov obsahovo znovu opakuje argumenty, s ktorými sa odvolací súd v konaní vypořiadaval.

7. Žalovaný 3/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že otázka, ktorú v dovolaní nastolili dovolatelia, nemôže prívodiť revíziu rozhodnutia odvolacieho súdu zo strany dovolacieho súdu, pretože dovolateľmi podaná žaloba, ktorá je žalobou určovacou obsahuje nedostatky v podobe neexistencie naliehavého právneho záujmu, neexistencie práva na súdnu ochranu pre dovolateľov, ako aj nedostatočný okruh pasívne legitimovaných účastníkov konania, ktorí si dovolatelia vybrali, hoci žalovaní mali byť všetci vlastníci poľovného revíru.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) preskúmal vec a zistil, že sú splnené procesné podmienky prejednávania veci. Dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Vec preskúmal a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov je síce prípustné, nie však aj dôvodné.

9. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

11. Dovolatelia vyvodzujú prípustnosť svojho dovolania z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

12. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (nie skutkovú) hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, ktorú odvolací súd riešil a na jej riešení založil svoje rozhodnutie. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť procesnou stranou vymedzená v dovolaní jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj

dôvodnosť) dovolania.

13. V danom prípade dovolateľa, zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom, v dovolaní naformulovali právnu otázku, ktorá nebola dosiaľ dovolacím súdom vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP), a to takto: „či v prípade rozhodovania o výkone práva poľovníctva podľa § 12 zákona o poľovníctve má rozhodovať nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov, tak ako je to v prípade ustanovenia § 13 zákona o poľovníctve (postúpenie práva poľovníctva zmluvou o užívaní poľovníckej organizácii) alebo o užívaní majú rozhodnúť všetci vlastníci poľovných pozemkov (tak ako to má na mysli aj zákon č. 115/2013 Z.z. ktorým bol novelizovaný zákon o poľovníctve)“.

14. So zreteľom na riadne nastolenie právnej otázky spôsobom zodpovedajúcim § 432 ods. 2 CSP a v situácii, že dovolanie dovolateľov je v danom prípade procesne prípustné, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, dovolací súd v zmysle uvedeného pristúpil k právnemu posúdeniu vyššie nastolenej právnej otázky dovolateľov.

15. Dovolací súd uvádza, že od 1. septembra 2009 platí na úseku poľovníctva nová právna úprava (zákon č. 274/2009 Z.z.), ktorá v ustanoveniach § 3 až § 16 rieši zapojenie vlastníka poľovného pozemku do rozhodovacieho procesu ohľadom uznávania poľovného revíru a následne výkonu práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíre. Platí, že nie každý vlastník poľovného pozemku môže legitímne očakávať, že jeho pozemok mu umožní výkon práva poľovníctva. Elementárnym predpokladom je uznanie poľovného pozemku za poľovný revír príslušným orgánom štátnej správy (okresným úradom). Poľovný revír je väčšinou vytváraný z viacerých pozemkov, tzn., že sa vytvára spoločná nehnuteľnosť, kde vlastnícke práva k jednotlivým pozemkom sa menia na spoluvlastníctvo k spoločnej nehnuteľnosti.

16. Uznáním poľovného revíru vzniká vlastníkovi právna možnosť, že za splnenia zákonných podmienok bude revír užívať sám, resp. prostredníctvom ním založenej poľovníckej organizácie (§ 12 zákona č. 274/2009 Z.z.) alebo jeho užívanie postúpi zmluvou o užívaní poľovného revíru (§ 13 zákona č. 274/2009 Z.z.).

17. Pri výkone vlastníckych práv v poľovnom revíre, t. j. aj pri určovaní spôsobu užívania poľovného revíru, sa postupuje v zmysle § 5 zákona č. 274/2009 Z.z.

18. Jednoznačne to vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z., podľa ktorého „o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri (ďalej len „užívanie poľovného revíru“) rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5“.

19. Ustanovenie § 5 zákona č. 274/2009 Z.z. upravuje zvolávanie a priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, na ktorom sa rozhoduje o podávaní žiadosti o uznanie poľovného revíru. Zhromaždenie zvoláva zástupca najmenej jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov počítanej z výmery pozemkov navrhovaných do začlenenia revíru písomnou pozvánkou alebo verejnou vyhláškou, pre ktorú zákon ustanovuje ďalšie podmienky. Zhromaždenie je uznášaniaschopné, ak je prítomná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov počítaná z výmery pozemkov navrhovaných do začlenenia do poľovného revíru. Zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou počítanou z výmery všetkých poľovných pozemkov navrhovaných do začlenenia do poľovného revíru. Prítomní vlastníci sa zapisujú do listiny prítomných, pričom zápis do nej zabezpečuje a overuje zvolávateľ. Priebeh zhromaždenia sa osvedčuje notárskou zápisnicou, ktorej prílohu tvorí listina prítomných. Zákonodarca zároveň upravuje váhu hlasu vlastníka poľovného pozemku.

20. Jazykový (gramatický), logicko-systematický či teleologický výklad ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. nedáva inú právnu možnosť ako tú, že aj pri rozhodovaní o užívaní poľovného revíru vo vlastnej réžii jeho vlastníckmi sa musí v celosti dodržať postup zakotvený v ustanovení § 5 zákona č. 274/2009 Z.z. Znamená to nielen rešpektovanie pravidiel pre zvolávanie zhromaždenia, spísanie listiny prítomných či účasť notára na ňom, ale aj pre spôsob hlasovania.

21. Práve spôsob hlasovania vlastníkov poľovných revírov o výkone práva poľovníctva bol za predchádzajúcej právnej úpravy (zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov) predmetom viacerých právnych sporov. Medzeru v právnej úprave odstránil najvyšší súd (napr. rozhodnutia sp. zn. 8 Sžo 230/2008, 2 Sžo 409/2009, 2 Sžo 88/2009, 8 Sžo 211/2010) vytvorením a použitím pravidla väčšinového rozhodovania vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom poľovnom revíri. Deklaroval, že všeobecným právnym princípom demokratického štátu je vôľa väčšiny pri zachovaní zákonných práv menšiny. Len výnimočne sa uplatňuje princíp jednomyselnosti, lebo pri jeho

rozšírenej aplikácii by nemohli byť riešené rôzne bežné životné situácie. Tento výklad plne akceptoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 111/2010, IV. ÚS 126/2012).

22. Vzhľadom na nejednotný výklad ustanovení pôvodnej právnej úpravy o nakladaní vlastníkov poľovních pozemkov v spoločnom poľovnom revíri bolo jedným zo zámerov zákona č. 274/2009 Z.z. určiť, akým spôsobom vlastníci spoločného poľovného revíru rozhodujú vo veciach uznávania, zmeny alebo užívania spoločného poľovného revíru (bližšie dôvodová správa k zákonu č. 274/2009 Z.z.). Expressis verbis bolo v ustanovení § 5 ods. 4 upravené, že na zhromaždení vlastníkov poľovních revírov sa o podaní žiadosti o uznanie poľovného revíru rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov vlastníkov poľovních pozemkov počítanej podľa výmery pozemkov začlenených do poľovného revíru a tento spôsob rozhodovania prostredníctvom ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. zákonodarca vzťahoval aj na rozhodovanie o užívaní poľovného revíru.

23. Existenciu iného spôsobu rozhodovania na zhromaždení vlastníkov poľovného revíru (napr. jednomyselnosť hlasovania) nepotvrďuje ani súdna judikatúra (najmä z oblasti správneho súdnictva), či právna doktrína. Naopak, pravidlo väčšinového hlasovania v otázkach pri výkone poľovného práva vyplýva aj z komentára k ustanoveniu § 12 zákona č. 274/2009 Z.z. (Eupták, M., Sarvaš, M.: Zákon o poľovníctve. Komentár k vybraným ustanoveniam. Bratislava: Wolters Kluwer, 2015, s. 65-66). Podľa neho „ak je ustálené, že na zhromaždení vlastníkov poľovních pozemkov sa rozhoduje nadpolovičnou väčšinou vypočítanou z výmery všetkých poľovních pozemkov, je potom zrejmé, že rovnakou väčšinou rozhodujú vlastníci pri obidvoch naznačených možnostiach užívania poľovného revíru“. Pod „obidvoma naznačenými možnosťami“ v zmysle ustanovenia § 12 zákona č. 274/2009 Z.z. je potrebné rozumieť samostatné užívanie spoločného revíru vlastníkami poľovních pozemkov alebo užívanie spoločného revíru vlastníkami poľovních pozemkov prostredníctvom nimi založenej právnickej osoby.

24. Vyžadovať 100 %-ný súhlas (jednomyselnosť) všetkých vlastníkov poľovních pozemkov k tomu, aby bolo prijaté rozhodnutie o užívaní spoločného poľovného revíru vo vlastnej réžii (t. j. sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie) nezodpovedá samotnej filozofii výkonu poľovného práva. Znamenalo by to, že ak by čo len jeden vlastník spoločného poľovného revíru nesúhlasil s výkonom poľovného práva jeho samotnými vlastníkami, muselo by byť užívanie poľovného práva postúpené písomnou zmluvou inému (cudziemu) odborne spôsobilému subjektu (§ 13 zákona č. 274/2009 Z.z.). Došlo by k tomu napriek tomu, že by väčšina vlastníkov poľovného pozemku mala záujem vykonávať právo poľovníctva na svojich vlastných nehnuteľnostiach. S určitým nadsadením tak možno konštatovať, že o spôsobe užívania spoločného poľovného revíru by mohol rozhodnúť aj jeden vlastník spoločného poľovného pozemku.

25. Zákonodarca však jasne a zrozumiteľne v ustanovení § 11 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. zakotvuje spôsob rozhodovania o užívaní poľovného revíru, pričom žiadne výnimky z tohto postupu nestanovuje. Aj pri postúpení výkonu práva poľovníctva (§ 13 zákona č. 274/2009 Z.z.) sa preferuje väčšinový názor vlastníkov spoločného poľovného revíru. Ani v tomto prípade nemôže „zablokovať“ uzavretie zmluvy o užívaní poľovného revíru minoritný vlastník spoločného poľovného revíru.

26. Právo poľovníctva je zákonom formulované ako právo jednotné a vykonáva sa na území celého poľovného revíru. Ide o prirodzený dôsledok zaistenia základných životných potrieb neustále migrujúcej zveri a rešpekt nielen voči hraniciam poľovného revíru, ktoré sa kryjú s prírodnými hranicami či inak v teréne zreteľnými hranicami, ale aj voči jeho vnútornej celistvosti. Len sťažka si možno predstaviť užívanie spoločného poľovného revíru jeho vlastníkami, ak by nebolo možné na jeho pozemkoch uprostred plynule realizovať výkon poľovného práva.

27. Odvíjať nevyhnutnosť jednomyselného hlasovania od vloženia slova „celý“ do ustanovenia § 12 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z., tak neobstojí. Ak disponoval zákonodarca poznatkami o porušovaní práv vlastníkov poľovních pozemkov pri užívaní poľovného revíru vo vlastnej réžii, mal jedinečnú príležitosť zákonom č. 115/2013 Z.z., ktorým sa menil a doplňal zákon č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 72/2012 Z.z. a o zmene a doplnení zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 115/2013 Z.z.“) výslovne zaviesť výnimku zo všeobecného pravidla o väčšinovom hlasovaní. Neučinil tak. Naopak, precizoval náležitosti zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní. Podľa zákona č. 115/2013 Z.z. sa súčasťou zmluvy stala notárska zápisnica podľa § 5 ods. 5 zákona č. 274/2009 Z.z. Z notárskej zápisnice musia byť zrejmé všetky podstatné okolnosti, predovšetkým uznesenia zhromaždenia vlastníkov poľovních pozemkov.

28. Je pravdou, že zákon č. 274/2009 Z.z. v ustanoveniach § 12 a § 13 zákona reguluje dva zmluvné typy odlišujúce sa od seba predovšetkým druhovou charakteristikou kontrahentov. Zmluvu podľa § 12 zákona č. 274/2009 Z.z. uzatvárajú medzi sebou vlastníci spoločného poľovného revíru. Zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 13 zákona č. 274/2009 Z.z. uzatvára vlastník poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru s budúcim užívateľom poľovného revíru, ktorý v momente uzatvárania tejto zmluvy nemá k pozemkom tvoriacim poľovný revír žiaden kvalifikovaný právny vzťah. Rozdiely legálne zadefinovaných zmluvných typov sa prejavujú v obsahu oboch zmluvných vzťahov (bližšie rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 19/2014). Oba druhy zmlúv však musia podpísať oprávnení zástupcovia, ktorých si vlastníci spoločného poľovného revíru zvolia postupom podľa § 5 ods. 4 zákona č. 274/2009 Z.z. Zvolení splnomocnenci vystupujú za vlastníkov, druhým kontrahentom zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní podľa § 12 zákona č. 274/2009 Z.z. je štatutárny orgán vlastnej poľovníckej organizácie, resp. tí vlastníci spoločného poľovného revíru, ktorí súhlasili s výkonom poľovného práva vo vlastnej réžii. Výklad, ktorého sa domáha dovolateľ, nepredstavuje spravodlivú rovnováhu medzi záujmami majoritných vlastníkov spoločného poľovného revíru uprednostňujúcimi vlastný výkon poľovného práva vo svojom poľovnom revíri a záujmami minoritných vlastníkov, ktorí žiadajú postúpiť užívanie poľovného revíru inej osobe. Majetkové záujmy minoritných vlastníkov, ktorí nesúhlasia s vlastným výkonom poľovného práva v spoločnom poľovnom revíri, môžu byť zabezpečené povinnou platbou „nájomného“ majoritných vlastníkov užívajúcich spoločný poľovný revír v celosti. Podobný výsledok by dosiahli minoritní vlastníci spoločného poľovného revíru aj vtedy, ak by došlo k postúpeniu užívacieho práva na základe vzájomnej zmluvy inej osobe (§ 13 zákona č. 274/2009 Z.z.). Náhrada za užívanie celého spoločného revíru predstavuje v takomto prípade fakultatívnu náležitosť zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru o jeho užívaní. Zákonodarca takúto možnosť nevyhlásil a aj v danom spore je súčasťou zmluvy výška úhrady pre žalobcov zodpovedajúca veľkosti ich poľovných pozemkov.

29. Vzhľadom na uvedené, výklad ustanovení zákona č. 274/2009 Z.z., ktorý učinil odvolací súd v súvislosti so spôsobom rozhodovania vlastníkov spoločného poľovného revíru podľa § 12 zákona č. 274/2009 Z.z. zodpovedá nielen všetkým metódam interpretácie právnej normy, ale zabezpečuje aj spravodlivú rovnováhu medzi všeobecným/verejným záujmom a ochranou základného práva jednotlivca.

30. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolatelia neopodstatnene namietali, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

31. Dovolací súd tak dovolanie dovolateľov ako nedôvodné zamietol podľa § 448 CSP.

32. Dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

33. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.